

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljanje naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petiti-vrate po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Spravljanje“.

Navajeni smo že, da se v gotovih presledkih uprizore češko-nemške upravne konference, in navajeni smo tudi, da to spravljanje nima nikdar nič uspeha, ali kar se sedaj pripravlja, je že močno podobno — komediji, kajti resnica je, da so vlada, Nemci in Čehi vnaprej prepričani, da ostane to novo spravljanje brez uspeha.

Vlada je dne 30. oktobra l. l. na usta ministrskega predsednika Körberja brez ovinkov povedala, da pride češko-nemška sprava na vrsto šele potem, ko bodo rešeni proračun, carinski tarif in trgovinske pogodbe, prej pa da o kakem spravljanju ničesar neče vedeti in neče v ta namen ničesar storiti.

Vlada tudi res ni ničesar storila v svrhu novega pravnega poskusa, tudi sedaj pripravljajoče se upravne konference se ne vrše na vladno inicijativo, nego na inicijativo prizadetih strank. Nemške stranke so se, spoznavši, da proti volji češke delegacije državni zbor ne pride naprej, dne 19. novembra v posebni izjavi izrekle proti stališču vlade in za to, da naj se še pred razpravo o nagodbi poskusi doseči spravo mej Čehi in Nemci, čemur so Čehi pritrtili.

Vlada se je proti svoji volji pod silo dejstev temu udala, a da sama nima upanja na uspeh novega spravljanja, in da uspeha tudi ne želi, je čisto očitno. To kaže vse vladno postopanje v zadevi pravnih konferenc, zlasti pa kažejo to ponavljajoča se naznanila, da se zgodi državni prevrat. Ako bi se doseglo sporazumljenje mej Čehi in Nemci, bi to provzročilo, da bi moralo Körberjevo ministrstvo odstopiti, in da bi mu sledilo češko-nemško parlamentarno ministrstvo, čegar pa gotovi krogi nikakor ne žele, zlasti ne z ozirom za gotove namene, katere imajo in zaradi katerih se hočejo parlamenta odkrižati.

Pa tudi prizadete stranke se hočejo pravnih konferenc udeležiti, samo da bi se jim ne mogla pripisovati krivda, da se pravni poskus ni posrečil, sicer pa so do cela prepričani, da krožeča gorovja še

miši ne bodo rodila. Kako naj se tudi doseže sprava, če nobena stranka neče odnehati od zahtev, ki so za drugo stranko nesprejemljive. Čehi nečejo ničesar slišati o nemškem državnem jeziku, o razdelitvi Češke po narodnosti, o narodnostnih kurijah v deželnem zboru itd., mej tem ko zahtevajo Čehi ravnopravnost tudi v nemških okrajih na Češkem, češki notranji uradni jezik, češko vseučilišče v Brnu itd. Taka nasprotja se pač ne dajo poravnati, najmanj pa na tak način, kakor to dela sedanja vlada.

Z vsa zanesljivostjo se lahko že danes reče, da se novo spravljanje ne posreči, in da je uvedenje absolutizma neizogibno, ako je ohranitev parlamenta odvisna od sprave mej Čehi in Nemci.

Pravda s farovžem.

Župni upravitelj v Čatežu pri Trebnjem, Niko Stazinski, se je pri volitvah, kakor navadno drugi kranjski duhovniki, vsled prehudega rotenja kmetških volilcev sprl z nasprotniki škofove politike in sledile so pravde zaradi žaljenja časti. V teh pravadah se je tudi govorilo o tem, kaj Stazinski na leci govori, in povedalo se je, da je, razlagaje škofov znani, v obliki pastirskega lista izišli hujskajoči volilni manifest, očital »framazonom« grdobije ter dejal, da je bil cesar Jožef II. framazon, da je kloštre podiral ter menihe preganjal. Povedalo se je tudi, da je Stazinski rotil volilce raz leco, naj volijo krščanske poslance in da je vlada tam na Dunaju že tako brezverska. Kaka nehvaležnost to, ko ta vlada toliko duhovenstvu spregleduje, o tem ne bomo pisali.

Državno pravdnništvo je stvar dalo preiskati in dve priči sta to potrdili, druge pa, da se je po krčmah isto nedeljo sploh ugibalo, da župnik v cerkvi ni prav govoril. Na podlagi teh pričevanj je državno pravdnništvo v Novem mestu tožilo Stazinskega radi hudodelstva žaljenja člana cesarske rodbine po § 64. k. z. ter

pregreška po § 303. k. z., da se je namreč Stazinski mej službo božjo nespodobno obnašal.

Priči, na katerih izpovedbe je državno pravdnništvo temeljilo obtožnico, so v preiskavi izpovedale tako:

Priča Ostank: Neko nedeljo, zdi se mi, da je bilo tisto nedeljo, ko se je bral škofov pastirski list, v katerem je bilá govorica tudi o cesarju Jožefu II., sem jaz slišal, da je župnik Stazinski rekel na leci, da je bil cesar Jožef II. framazon. Da bi bil tudi rekel, da se je pustil od framazonov vladati, na to se ne spominjam.

Priča Korelec: Bilo je takrat, ko se je bral neki pastirski list, katerega nam je potem Stazinski razlagal ter govoreč o prostozidarjih, frajmaurerjih ter framazonih mej drugim tudi rekel: cesar Jožef II. je bil framazon, on je kloštre podiral in menihe preganjal. To lahko priča tudi Janez Bregar.

Priča Andriagal: Župnik nas je rotil, da naj volimo krščanske poslance, da je vlada že tako brezverska tam na Dunaju.

Stazinski je oporekal, da je kaj o cesarju Jožefu II. govoril, ali o vladi, ker on ve, da so vse vlade od Boga in se morajo spoštovati. Avtoriteta mora biti. Rekel je Stazinski tudi, da je razlagal škofov pastirski list, ker je bil isti nerazumljiv, da ne bi bilo zmotnjave.

Proti obtožbi se je Stazinski po dru. Šusteršiču pritožil. Ta pritožba je bila zavrnjena. Obravnava je podala, da so glavni priči svoje prejšnje, pred sodiščem kot priče oddane izjave sprevergli in preklicali.

Korelec je pri glavni obravnavi govoril tako: Res je, da sem pri zaslišanju v Trebnjem pričal, da je obtoženi Stazinski med drugim rekel: cesar Jožef II. je bil framazon. Jaz te besede danes ne morem vzdržati, ker iz ust obtoženca teh besedij nisem slišal. Pač pa je isti govoril o cesarju Jožefu II. in tudi o tem, da je kloštre podiral in menihe preganjal, nisem pa slišal, da bi bil rekel, da je cesar Jožef II. bil framazon. Že po zaslišanju v

Trebnjem sem premišljeval o svoji sve dočbi in prišel do tega, da nisem prav govoril, ker mislim sem pri zaslišanju, da je vse jedno cesar ali pa vlada, ker Stazinski govoril je le na prižnici, da so bili ministri cesarja Jožefa II. framazoni.

Priča Ostanek: Jaz sem slišal in tako razumel, kakor sem izpovedal v preiskavi, pod prisego pa ne morem trditi, da je obtoženec tako rekel, zastopil sem tako, da je cesar Jožef II. bil framazon.

Dr. Šusteršič je privlekel kakih deset razbremenilnih prič. Največ žensk. Te so seveda rekle, da niso slišale žalilne besede. Nekatero so, preden se jih je kaj vprašalo, loputnile ven: »o, gospod niso nič o cesarju Jožefu govorili.«

Vprašane, kaj je župnik govoril, niso vedele ničesar povedati. Stara ženica je dejala: »Kej bom vedela, ko sem že stara, saj vedo, da sem stara.« A krčevito se je vila in dejala, »da« gospod o nobenem cesarju niso govorili.« Tudi čateški mežnar je bil kot razbremenilna priča poklican. Ta pravi, da je vse poslušal, da pa župnik nič ni o cesarju Jožefu II. govoril. Predsednik ga opozori na to, da obtoženec sam tega ne taji. Mežnar: »Mogoče je že, ali čez cesarja niso nič rekli.« Neka ženska je rekla: »Župnik so rekli, da so ministri mazaroni.« Neki kmetič je dejal: »Prav gotovo vem, da župnik niso o cesarju Jožefu II. nič govorili, ker se sam z zgodovino pečam.« Dr. Šusteršič je vprašal obtoženca: »Vi ste rekli, da so bili svetovalci cesarja Jožefa II. framazoni?« Obtoženec potrди. Priča Ardigal pravi tudi, da si je isti čas mislil, ko je škof tako v pastirskem listu in ž njim drugi duhovniki razsajali, da bo še do tega prišlo, da se bodo morali pastirski listi prej vladam v cenzuro predložiti. (Mož ne ve, da je dotična postava še živa, a da je pokrita po družih aktih.) Sodišče je Stazinskega oprostilo obtožbe. Dr. Šusteršič je v »Slovincu« glasno razbomnaval to pravdo ter povedal, da je dr. Šusteršič sam zagovarjal. Pisal je tudi, da je Stazinski-uzoren duhovnik, tisti Sta-

LISTEK.

Ludovik van Beethoven.

(Po M. Hubadovih ustnih podatkih in nekaterih tiskanih živtopisih sestavlja A. Štrito f.)

(Dalje.)

Ker ga je bil brat cesarja Jožefa II., že imenovani knez izbornik in nadškof v Koloniji, priporočil na Dunaju, in ker je bil med tem sam zaslovel kot umetnik, zlasti kot improvizator na klavirju, dobil je kmalu pristop v visoke aristokratske kroge. Dobrodošel je bil zlasti pri knezu in kneginji Lichnowski, kjer je nekaj časa tudi stanoval. A knežja rodbina je morala marsikaj pretrpeti od naglojeznega, nepotrpežljivega in trmastega Beethovna, vendar ga je iskreno ljubila. Dalje je občeval v rodbinah kneza Lobkowitza in barona van Swietna. V poslednji rodbini je Beethoven spoznaval staro glasbo, posebno Händlova dela, oratorije in drugo. Nadvojvoda Rudolf, poznejši kardinal in nadškof olomuški, za čegar intronizacijo je zložil »Missa solemnis«, je bil njegov učenc in prijatelj. Večkrat se je produciral pri večernih zabavah visokih teh krogov. O njegovi klavirski igri pri teh prilikah se pripoveduje, da je igral zelo

mirno in z veliko tehniko. Zlasti v prednašanju »adagio« je bil mojster; ali ni ga igral po strogem metronomnem taktu, ampak si je dovoljeval i tu i povsod drugod mnogo prostosti, kakor je bil hipno navdahnjen. Zanimivo je, da so poznejši založniki njegovih del zahtevali, naj povsod pripiše metronomske številke, da se bo vedelo, kako treba izvajati dela. Beethoven je to res storil; ko so pa po teh številkah izvajali njegova dela, ni bil s »tempi« zadovoljen in napisal je zopet drugačne številke. — Občeval je torej Beethoven mnogo v aristokratskih krogih, primeroma malo pa z glasbenimi umetniki. S Haydnom se kar nista mogla. Ponosni in po nezavisnosti hrepeneči Beethoven je Haydna nazival »velikega mogula«. V dnevniku, kjer je natanko zapisaval vse prejeme in izdatke, stoji med izdatki malicijozno: »8 gute Groschen für Haydn«.

Svoje prvo delo (opus 1.) je Beethoven v tisku izdal leta 1795., ko je bil v 25. letu, namreč »3 trio«, posvečeno knezu Lichnowskemu. Torej je sam zavrgel vsa svoja mladostna dela kot nezrela! Zanimivo je, da mu je Haydn odsvetoval izdati tudi te »trio«. Vendar pa je Beethoven svoj opus 2. (tri klavirske sonate) posvetil Haydnu. Istega leta (1795.) je prvič javno nastopil s prednašanjem svojega

prvega klavirskega koncerta. Tako je zaslovel v širih krogih kot skladatelj in virtuoz. Slava pa se mu je še povišala, ko je leta 1796. koncertiral v Pragi, Draždenuh in Berlinu. Leta 1800. je že izdal opus št. 18.!

Mnogo so ljudje govorili o ljubezni in nagnjenosti Beethovnovi do visoko aristokratskih dam in zasledovali so v njegovih skladbah spomine na te razmere. Ali prav malo je bilo res, kar se je govorilo. V resnici je čutil ljubezen samo do grofice Brunswick. Vendar je ostal neoženjen vse življenje.

Ali kmalu zadene Beethovna prebritka usoda, ki je odločila vse njegovo poznejše delovanje. Od leta 1800., ko je bil torej v 30. letu, je čedalje slabše slišal, dokler ni popolnoma oglušil. L. 1812. je bil že tako gluha, da se ni moglo več ž njim govoriti. V stanovanju so ležale pole papirja, na katere so obiskovalci zapisavali svoje želje. Ta trpka usoda je odločila, da je Beethoven čedalje bolj opuščen izvajajočo delavnost in se posvetil čedalje izključnejše produktivni.

Leta 1809. je bil pozvan od kralja Jeróma za kapelnika v Kassel, a visoko dunajsko plemstvo ga je z osigurano letno rento 4000 gld. Dunaju ohranilo. Za časa dunajskega kongresa (l. 1814.) je s proiz-

vajanjem raznih svojih del (zlasti 5. in 7. simfonije, simfonične slike »Die Schlacht bei Vistoria« in opere »Fidelio«) dosegel vrhunec svoje slave.

Od tega časa pa je bilo njegovo življenje čedalje bolj osamljeno. K popolni gluhosti se je pridružila še trebušna bolezen, ki je provzročala hudo hipohondrično čmernost. Vrh vsega mu je pa še bratov sin, čegar vzgojo je bil po očetovi smrtni (l. 1815.) prevzel, prizadel mnogo skrbi. Vendar ni miroval v stvarjanju vedno novih in vedno duhovitejših skladb. V letih 1818.—1823. je ustvaril največje zborovo delo »Missa solemnis«, l. 1824. pa dokončal 9. simfonijo, ki je najvažnejše orkestralno delo njegovo.

Umril je po dolgih in hudih bolečinah za vodenico 27. marca 1827. leta v 57. letu svoje starosti. Dunajčanje, ki so ga bili ob Rossinijevih operah v zadnjih letih njegovega življenja skoro pozabili, spomnili so se svojega mladoletnega ljubljenca in mu napravili velikanski pogreb. Spomenike so mu postavili v rojstvenem kraju Bonu, na Dunaju, v Heiligenstadtu pri Dunaju in v Inomostu. Da Beethovna za časa življenja ne bi bili priznavali, kakor se čuje semtertja, to ni res. Slavili so ga marveč in smatrali še živega kot prvega skladatelja. (Konec prih.)

zinski, katerega so v predvečer pred obravnavo usmiljeni ljudje pripeljali popolno pijanega v hotel. Dr. Šusteršič se je v »Slovenca« spodtikoval na drž. pravdnika namestnikom gosp. Kesslerjem. Gosp. Kessler je svojo dolžnost storil in kakor tedaj, če toži ubozega kmetiča, ki se je n. pr. pri branju kakega političnega pastirskega lista nejevoljno o cerkvi izrazil, kakor one dni enkrat, tako je svojo dolžnost storil tudi tu napram duhovniku. To je menda prav. Ni je postavte, da bi drž. pravdniki prej moralo škofa vprašati, predno duhovnika toži. Ali ve morda dr. Šusteršič za tako, še veljavno postavte? Prej, pred več sto leti, je bilo pač tako. Dr. Šusteršiču ni prav, da g. Kessler tudi nič pardona ne pozna napram duhovenskemu talarju. Grozi mu v »Slovenca«, da mu bo že posvetil na drugem kraju, t. j. da ga bo denunciral. Seveda, g. Kessler je iz take tvarine, da se kake ali celo Šusteršičeve grožnje boji! Pa ta honetnost advokata napram nasprotniku, ki mu je vzlic pričam »tega dobrega ljudstva« stališče hudo podkuril! Odkar so dr. Šusteršiča v drž. zboru z loparji po glavi tolkli, je prav čuden postal. Ta ubogi stepenec celo na to pozablja, da, če bi se za kulisami se dalo kje kaj opraviti v naši justici, — in dr. Šusteršič je prepričan o tem, da se še da, drugače vendar vzlic stepeni glavi ne bi mogel tako neumno groziti, — da nima kot poslanec tam, kjer misli denuncirati, nobene veljave. Tožil je že sodnike, enkrat celo telegrafično, hotel je generalno prokuraturo pred se na kolena dobiti; — a vse je bilo zastoj. In zdaj ima še pečat na čelu, ki mu ga je užgala one dni naša vseučiliščna mladina: stran z vašimi rokami! — Kakor, če bi se z razbeljenim železom to izvršilo. Kar zacvrela je. Tak človek — pa hoče groziti! To je »grössenwahn« v najvišji potenci. Pa to mimogrede! Pisali smo ta dopis, da občinstvo izve, kako so priče Stazinskemu pomagale iz zagate.

Kapelan Mlejnik je bil zaradi sličnega hudodelstva obsojen, piše »Slovenec« in potem oproščen. Mi dostavljamo, da je bil Mlejnik potem oproščen zaradi tega, ker se je po obsodbi povedalo in dokazalo, da je Mlejnik duševno bolan. Zaradi tega je bil oproščen. In ta duševna bolezen je resnica. Stazinski je bil oproščen, ker so glavne priče svoje izpovedbe v preiskavi preklecale in tako sodišče ni imelo prave podlage za obsodbo. Kaj se je mej časom prve izpovedbe do nastopa pri glavni obravnavi v glavah teh in drugih prič godilo, ve dr. Šusteršič v »Slovenca« tolmačiti s tem, da piše, da naše »dobro ljudstvo« še le tedaj pravo resnico izpove, če pod prisego govori. — Pred to lastnostjo našega »dobrega ljudstva« bodo morali res tudi najenergičnejši drž. pravdniki obstati in posebno tedaj, če bodo duhovnika hoteli tožiti. — Pravde s farovži bodo vedno težje mej tem »dobrim« slov. ljudstvom. Kaj hočete! Priča se ve dobro spomniti na kako stvar, ko je prvič klicana k sodišču, ko se še ne ve zakaj; pozneje, čez par mescev pa pod prisego nima več spomina, ali vse drugačen spomin. —

Privoščimo tudi duhovniku oproščene. Ali ljudje pri »Slovenca«, ne bobnjate o takih pravdah, makar to bobnanje dr. Šusteršič še tako nujno za svojo reklamo potrebuje!

Na tako bobnanje se mora odgovoriti in izpovedanja prič dobesedno navesti in vsa gloria in excelsis je pri zlodju. Sam dr. Šusteršič si bo zdaj moral reči: tu sem pa veliko neumnost napravil, da sem v »Slovenca« bobnal in opozarjal na priče »našega dobrega ljudstva«. In Stazinski, bivši menih-minorit bo rekel: Bog me obvaruj pred mojimi prijatelji, pred sovražniki se bom že sam. —

Tako lepo se je vse pri glavni obravnavi odpletavalo in zdaj je ves zlodej v »Slov. Narodu«. — Brali ga bodo po vsej Temenci in stvar ne bo hotela zaspati, ko ji želi srečno utekli bivši mnih miru groba, globokega groba, makar mniške smrti z zazlidanjem.

V Ljubljani, 15. januarja.

Wolf in Bachmann.

Danes se bode v Trutnovu odločila osoda Wolfova, ki sicer priznava vse, a

vendar trdi, da je ostala njegova čast pri tem povsem brez madeža. Wolf se je sedaj veliko trudil, da dobi dovoljno število volilcev, govoril je v Hohenelbe uprav ginljivo, v srce segajoče, ter naravnost pridušil volilce, da ga zopet volijo s tem, da je izjavil, da se tu ne gre samo za njegovo (Wolfovo) čast, ampak tudi za njegovo življenje. Prav tako kakor se je nekdanji šusteršiču, v katerega imenu je dr. Janko Brejc v Kamniku povdarjal tudi, da se ne gre le za čast, ampak za življenje. Potem pa je seve življenje premagalo čast in jo pogazilo! Wolf je svojo izvolitev naravnost sugeriral volilcem, kajti kdo je tako brez vesti, da bi hotel umoriti svojega bližnjega s tem, da voli drugega?! Sicer pa je izjavilo že 1224 vsenemskih volilnih zaupnih mož, da Wolf mora zopet v parlament. Liberalci zadnje dni energično agitujejo za Wolfovega protikandidata, prof. Bachmanna. Ponekod so bile demonstracije, tudi tepeži med vsenemci in liberalci so se primerili. Posredovati je moralo orožništvo. Zanimivo je, da je bil te dni Schönerer pri — zakoncema Seid! Med vsenemci je vsekakor velik razkol. Gre se za Wolfa in Schönererja! vsenemci se razdele na dva dela. Danes pa se odloči Wolfova usoda. No, skoraj gotovo je že, da bo Wolf izvoljen. V zadnji volitvi v drž. zbor je imel Wolf 800 glasov več kot liberalni protikandidat dr. Werunsky. A takrat so začeli liberalci pozno agitirati in so bili v agitaciji leni. Danes je pa položaj drugačen. Liberalci agitirajo strastno. Trutnov bo gotovo volil Wolfa, a njegovih 1000 volilcev ne bo odločevalo, kajti vseh volilcev je okoli 4000. Vsekakor zanima današnji izid Wolf Bachmannovega boja ves avstrijski politični svet.

Vojna v Južni Afriki.

Listi prinašajo sedaj obširne odlomke Chamberlainovega govora, iz katerega je posebno humoristična trditev, da je za vsako armado največji kompliment, ako jo Chamberlain primerja z angleško, kajti Anglija je ponosna na herojski pogum in neomajno humaniteto svoje armade. Ali poročila o angleških deseterjih, o neštivilnih kapitulacijah, o neumnem postopanju kakor ovce tavajočih čet, bestialnosti do Burov in Burk kažejo, da so Angleži v svojih nazorih o pogumu in humaniteti v Evropi docela osamljeni. Za kompliment, biti primerjena z angleško armado, se danes ne meni nobena evropska vojska, nego tak kompliment kot žaljenje celo odklanja. Chamberlain se je bahal, da se je v tej vojni pokazal zmagoviti imperalizem, da kolonije požrtvovalno podpirajo Anglijo. Ali ogromna Anglija z vsemi kolonijami vred danes ne imponira prav nikomur več, saj vzlic svojim velikanskim, brezprimernim sredstvom že 3. leto zaman poskuša užgati mali narod kmetskih Burov. Chamberlain je hvalil sistem block hiš, poveljeval Kitchenerja in armado. Govoril je priznalno tudi o Milnerju ter dejal, ko se proglasi mir, bo uprava Južne Afrike že popolnoma v redu in v angleških rokah. Angleški listi napadajo, kakor smo že omenili, ostro Bülowa ter ga hočejo ponižati s tem, da trdijo, da je nemški cesar najnadarjenjši in najdalekovidnejši politik na Nemškem, Bülow pa nesrečen interpret. — Prihodnji angleški proračun izkazuje 156 milijonov funtov šterlingov izdatkov in 146 milijonov funtov šterlingov dohodkov, torej 10 milijonov funtov šterlingov (= 240 milijonov kron!) primanjkljaja! A to še ne bo zadoščalo, ker bo treba še posebej kredita za vojno. Ker primanjkuje tudi že Angliji denarja, se poviša carina na izvoz premoga.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 15. januarja.

Včerajšnji seji je predsedoval župan Hribar in se v svojem nagovoru najprvo spominjal iskreno o smrti umrlega gosp. poslanca Kušarja. Kake simpatije je pokojnik užival, je kazal pogreb. Svetovalci, ki poslušajo stoječi županove besede, odobravajo njegov predlog, naj se sožalje zabeleži v občinskem zapisniku. Istotako se spominja g. župan umrlega g. Nollija ter naglašja, da si je včeraj pokopani pokojnik kot snovatelj ideje »dramatičnega društva« pridobil neprecenljive zasluge, kajti gledališče je bilo moment, ki je vzbujalo narodno zavest. Tudi to sožalje se zabeleži v zapisniku.

Potem prečita g. župan dopise: Deželna vlada naznanja razpust trgovske in obrtne zbornice. Po predlogu g. svetnika dr. Starčeta se izvoli g. svetnik Trdina za člana volilne komisije. Razven tega naznanja vlada dovoljenje glede regulacijskih projektov na dunajski cesti.

Po poročilu dr. Starčeta se je sklenilo nakupiti Jeleničov trikot ob Leonišču.

Obravnavalo se je potem o dopisu kranjske hranilnice v zadevi prepustitve Czernege hiše v Črevljarskih ulicah in v zadevi ureditve ondotnega Ljubljaničnega obrežja. Referent dr. Požar je predlagal, naj se sicer velikodušna ponudba kranjske hranilnice odkloni, ker bi bili stroški regulacije preveliki. Predlog je bil sprejet.

Potem je poročal svetnik dr. Starč o rekurzu g. Frana Bremca. Isti je postavil brez uradnega dovoljenja kolarnico in mu je magistrat radi tega naročil, isto precej podreti. Ker pa bi bilo takojšnje demoliranje identično z veliko škodo g. Bremca, se mu je dovolil rok do začetka aprila, obenem pa se mu je naložila primerna kazen.

Nato poroča obč. svet. Šubica o uredbi zadnjega dela Bleiweisove ceste. Stavbeni odsek predlaga, naj se v prvi vrsti uredi novi del Bleiweisove ceste harmonično s celo cesto; radi tega naj se nakupi od južne železnice trotoar od prelaza na državni kolodvor do dunajske ceste, za kar je potrebno 1600 K; in naj se še vogal Vilharjeve zemlje nakupi, kar bi po izvedbah stalo 7135 K.

Pri tej točki se prične živahnejša debata. Obč. svet. dr. Starč se izraža proti nakupitvi zemljišča južne železnice in meni, naj bi se napravilo skromno ograjo namestu prejšnjega zidu. Južna železnica bi namreč po njegovem mnenju zemljo kmalu zopet nazaj zahtevala. Podžupan dr. vitez Bleiweis se strinja z predlogom stavbenega odseka. Obč. svet. Velkavrh predlaga, naj se sicer kupi južne železnice zemljišče, a zdi se mu nepotrebno, kupiti Vilharjev vogal; obč. svet. dr. Požar in Kozak se tudi strinjata s predlogom odseka, obč. svet. Lenček s Velkavrhovim predlogom.

Pri glasovanju se skleni nakup steze južne železnice za 1600 K, premeščenje dreves ter se odkloni nakup Vilharjevega zemljišča.

Po poročilu obč. svet. Dimnika so bila odobrena poročila o porabi raznih dotacij.

Obč. svet. dr. Požar je predlagal: 1. V »Zvezdi« naj se posušene akacije v fronti steklenega salona odstranijo in nadomeste s kostonji. 2. Istotako v takozvanem »praterju« v Lattermannovem drevoredu. 3. Naj se zasade in vzdržijo okrogle akacije od Komenskega ulice do Sv. Petra ceste. Izrazil je željo, naj se tudi pred vojašnico v Metliških ulicah napravi park. Dr. Starč pa je opozoril na drevesa proti prisilni delavnici. Predlogi so bili sprejeti.

Obč. svet. dr. Tavčar interpelira z strani reda na mitnicah, češ, da ne more izginiti stari dacarski duh, katerega največje veselje je, maltretirati plačujoče občinstvo. Govornik demonstrira to trditev s slučajem, kateri se je njemu samemu 12. t. m. pripetil. Dr. Tavčar se je peljal slučajno takrat na večer skozi mitnico ob Tržaški cesti. Imel je pri sebi zajca in radi tega ga ni hotel uslužbenec pustiti naprej, vkljub temu, da je govornik omenil, da hoče plačati drugi dan globo, in da ga je uslužbenec poznal. Ko je govornik protestiral, se je šel paznik, ki je bil pijan, s svojim predstojnikom, ki je bil tudi pijan, posvetovat. Rezultat modrega posvetovanja je bil isti kakor preje; dr. Tavčar je pustil konje pognati, a paznik se je obesil na voz in s tem napravil skoraj nesrečo. Končno si je stvar vendar premislil in pustil voz naprej. Govornik naglašja protest proti taki surovosti in omeni, da so na mitnicah nastavljeni stari dacarji klerikalnega kalibra, ki ne morejo zatajiti svojega črnega značaja in ljudi na vse mogoče načine mučijo. Končno stavlja dr. Tavčar vprašanje: Ali so g. županu vse te razmere znane in ali je voljen, uplivati na to, 1. da se revidirajo in popravijo dotični predpisi. 2. da se uslužbencem zabije, da opuščajo vsako nepotrebno surovost in 3. da se omenjeni slučaj z dne 12. t. m. od mitnice ob Tržaški cesti preišče natanko.

Gospod župan omeni ravno tako par podobnih slučajev in objubi, da kot na-

čelnik užitninskega direktorija stori potrebne korake.

Izpred sodišča.

Pod predsedstvom c. kr. deželno-sodnega svetnika g. Hauffena vršile so se dne 14. t. m. sledeče obravnave pri c. kr. deželni sodnji:

1. **Zopet pijanec.** Dne 9. sept. m. l. so pili l. 1880 v Moravčah pri Sv. Križu rojeni in doslej nekaznovani posestnikov sin Anton Božič, po domače »Matežkov« in 46 l. stari črevljar France Petje v gostilni »na Klancu«. Pili so »špirit pa vodo« in silili drug drug zvega, naj plača. Konečno ni tega črevljar Petje več hotel storiti, kajti dal je že za dva »firkeljca«. Na to ga je toženec Božič napadel in udaril z pestjo v levo oko tako močno, da je črevljar padel brez zavesten na tla. Petje ne ve, kako je prišel domu; drugo jutro, ko vstane, pogleda v zrcalo in — »Ježeš nazarenski«, oko je bilo »zapacano« s krvjo. Zasljučeni zdravniki so spoznali, da je bila poškodba pač težka, da pa Petje radi nje ni izgubil očesa. — Toženec Anton Božič, ki služi sedaj pri 5. dragonskem polku, je bil radi prestopka težke telesne poškodbe obsojen na 4 mesece težke ječe z enim mesečnim postom ter na plačilo 150 K poškodovanemu in sodnih stroškov.

2. **Od Triglava.** Stvar je bila taka: Na planini na »Belem Polju« pod Triglavom je paša za krave. Malo spodaj na »Malem polju« pa za konje. Pastirji na »Belem Polju« pa so se grozno jezili, ker so konji vedno zahajali gor mej živino. Sicer so po izreku pastirice Mine Korosec »krave pametne«, a vse jedno bi se bilo lahko kaj zgodilo. Posebno jezen na te ekstravagance kobil je bil toženec Jaka Stare, po domače »Kupčev«, rojen l. 1878 v Podjedu pri Srednji vasi. Radi tega je obetal, da bo »kobilca Dijaka« že na malem Polju krepala, če jo bodo v planine gnali. In res, v noči od 1. do 2. avgusta so našli Dijakovo kobilo pod »rušo« z zlomljeno nogo. Ljudje so slutili, da je Jakec Stare tega kriv in radi tega se je dvignila proti njemu tožba. Te slutnje so bile tembolj opravičene, ker je toženec že enkrat navezal kobili koprive pod rep. Vendarle pa se ni moglo pri današnji obravnavi dokazati, da je toženec kriv in je radi tega sodišče Jaketa Stare popolnoma oprostilo.

3. **16-letni zločinec.** Na obtožni klopi sedi mladi, nerazviti Matej Eger, rojen l. 1886 v Trbovljah in vkljub svoji mladosti že dvakrat predkaznovan: enkrat na 5 dnij in drugikrat radi tatvine, vlačuganja na 1 mesec. Danes sedi na obtožni klopi zopet radi tatvine, vlačuganja in napačnega naznanila. Dne 12. decembra je namreč toženec ukradel rudarju Janezu Žagarju ob Savi srebrno uro in verižico. Potem se je klatil brez dela okrog in konečno vprašajočemu stražniku dejal, da se piše Matej Aibel. Sodni dvor je obsodil Mateja Egera na 4 mesece težke ječe z mesečnim trdim ležiščem in oddajo v prisilno delavnico.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. januarja.

— **Osebnost.** Prezident okrožnega sodišča v Novem mestu gosp. Josip Gerdešič je imenovan dvornim svetnikom.

— **V tolažbo »Edinosti«.** Naša tržaška sestra je v predvečerajšnji številki mило vzdihnala. Čitala je v »Slovenca« vest, »da je bil v soboto v ljubljanski nemškutarski kazini nekak spravi bal«, na katerega je bilo povabljenih tudi več Slovencev, in ta vest jej je privabila roso na oči, češ »Ne da smo proti spravi, Bog ne daj! Ko bi le prišlo do sprave povsodi pod častnimi pogoji! Ali nam se zdi, da začetek temu bo moral biti kje drugje in ne v plesni dvorani. Med Čehi in Nemci pravna pogajanja ob konferenčni mizi, med Slovenci in Nemci pa na parketu v naročju Terpsihore. Ali ne zveni to kakor parodija? E, da, še smo nazaj, daleč nazaj, za Čehi«. — Ta mili, bolesti polni vzdihljaj nas je ganil in zato hitimo, čislano tovarišico potolažiti. Otri si solze, ljuba »Edinost«, in vedi, da o kakem spravnem balu ni bilo ne duha ne sluha. V soboto je bil pač v kazini ples, katerega so se

udeležili tudi Slovenci, in v kratkem bo v »Narodnem domu« ravno tak ples, katerega se udeležijo tudi Nemci, toda s političko nima to prav nič opraviti. »Edinost« nam bo verjela, če ji povemo, da je bil sobotni ples oficijalni ples častniškega zbora ljubljanske posadke, ki priredi tudi v »Narodnem domu« oficijalni ples, a to bo morda tudi »Edinost« uvidela, da se na oficijelnih oficirskih plesih ne dela sprava med narodi. Toliko tržaški prijateljici v tolažbo.

— § 9. tiskovnega zakona ukazuje, da morajo na vsaki perijodični tiskovini biti imenovani izdajatelj, odgovorni urednik in tiskar. Tudi »Slovenec« se mora po tem ravnati, toda v ponedeljek je napravil izjemo. Ta dan ni bil na listu imenovan ne izdajatelj, ne odgovorni urednik, ne tiskarna. Ker je »Slovenec« klical državnega pravdnika zoper nas na pomoč, ko je bil Noll bolan, češ, da nimamo urednika, dovoljujemo si tudi mi vprašanje: Čemu obstoji § 9. tiskovnega zakona, če ga sme »Slovenec« prezirati, ne da bi bil kaznovan?

— **Josip Kušar** †. Ob velikanski udeležbi iz vseh krogov občinstva se je včeraj izvršil pogreb umrlega predsednika trgovske in obrtne zbornice g. Kušarja. Na čelu spreveda so korakali učenci Mahrove šole, potem »Sokol« in veteranci, za posebnim vozom z mnogobrojnimi, čudovito krasnimi venci pa dež. sluga. Poleg sorodnikov in mnogobrojnih prijateljev udeležila se je spreveda nedogledna dolga vrsta občinstva. Med drugimi so pokojniku izkazali zadnjo čast dež. predsednik baron Hein, dvorni svetnik grof Schaffgotsch, dr. Račič, dr. pl. Ruling in Schaschel, vladni svetnik marki Gozani, dež. glavar pl. Detelaglarjev namestnik baron Liechtenberg, dež. odborniki Grasselli, dr. Schaffer in dr. Tavčar z mnogimi dež. poslanci in deželni uradniki, višji gozdni svetnik Goll, deželnosodni podpredsednik Pajk, deželnosodni svetnik Wenger, poštni ravnatelj Šorli, župan Hribar z obč. svetniki, podpredsednik trg. zbornice Kollmann z mnogimi zborničnimi svetniki in uradniki, predsednik mestne hranilnice Petričič, predsednik krajske hranilnice Luckmann, predsednik odvetniške zbornice dr. Majaron, predsednik notarske zbornice Plantan, predsednik zdravniške zbornice dr. vitez Bleiweis, ravnatelj Levec, Senekovič in Šubic z mnogimi profesorji, magistratni ravnatelj Vončina z mestnimi uradniki, krajski župan ces. svet. Šavnik in nebroj zastopnikov družih stanov zlasti trgovcev in obrtnikov. Udeležba pri pogrebu je pač pokazala, kako spoštovan in priljubljen je bil pokojnik. Trgovinski in obrtni zbornici je trgovinski minister baron Call brzojavno kondoliral na izgubi njenega predsednika. Takisto so vse druge zbornice brzojavno izrazile svoje sožalje. Končno konstatiramo, da za pogrebom ni bilo ne jednega duhovnika.

— **Josip Noll** †. Hrvatski listi prijavljajo obširne nekrologe o Nollju, povdarjajoč posebno, kako velike simpatije je vžival v Zagrebu. K poročilu o pogrebu naj še omenimo, da je tudi odbor »Dramatičnega društva« položil venec na krsto.

— **Amalija Hrenova** †. V ponedeljek popoldne so pokopali blago gospo Amalijo Hrenovo. Sprevod je bil velikanski in je pokazal, kako čislana in priljubljena je bila pokojnica v vseh krogih. Udeležili so se pogreba najboljši krogi našega mesta, tudi g. župan Hribar in celo z dežele, zlasti iz Litije, Vel. Lašč, Kamnika, Ribnice, Škofjeloke itd. je prihitelo mnogo gospodov in dam, da izkažejo umrli gospi zadnjo čast, drugi pa so svoje sožalje brzojavno izrazili. Na krsto je bilo položeno jako mnogo lepih vencov z dragocenimi trakovi od sorodnikov in prijateljev, sploh žalujejo po pokojnici vsi, ki so jo poznali, ker je vsem izkazovala le dobroto, kadar je mogla in ni nikomur na svetu nič žalega storila. Zato pa ji je tudi zagotovljen prijazen spomin.

— **Škandalozno obnašanje**. Ob včerajšnjem pogrebu g. Kušarja so se dijaki tukajšnje realke tako neotesano vedli, da je bilo vse občinstvo ogorčeno. Iz I. in II. nadstropja realčnega poslopja so se na ulico hrupno smejali in se med seboj suvali in pretepali ravno tedaj, ko

so krsto polagali na voz. Bili so to dijaki nemških razredov. Končno je moral iti redar v šolo delat mir, in sicer po razredih. Ne vemo, ali so dijaki hoteli demonstrirati, ali so tako slabo vzgojeni, na vsak način pa zaslužijo, da se jih s koroščem nauči lepšega vedenja.

— **Repertoar slovenskega gledališča**. Jutri se bo pela zadnjič v sezoni opera »Traviata« z gostoma, gđ. Ševčikovo in g. Urichom. — V soboto, dne 18. t. m. je premijera klasične Schillerjeve »Device Orleanske«. Naslovno vlogo igra gđ. Růckova. Ta velika, z mnogimi težavami zvezana krasna drama se uprizar, kolikor pripuščajo razmere našega deželnega gledališča, popolno in dovršeno. Dramatično društvo si je nabavilo več novih kostumov in potrebnih rekvizit, razen tega bo pri tej predstavi igrala — izjemoma — vojaška godba, ki spremlja razne melodramatične prizore. Glavne vloge igrajo vsi naši prvi igralci ter sodeluje pri tej veličastni drami ves dramski personal ter tudi zbor.

— **Slovensko gledališče**. Sinoči je bila repriza Davisovih »Katakomb«. Drugod je ta elegantna in izvrstna veseliga »Zugstück«, ki polni gledališča. Pri nas je bila premijera slabo obiskana, repriza pa je ostala brez občinstva. In vendar so bile »Katakombe« izvrstno vprizorjene ter v obče tudi prav dobro igrane! Sujet drame mora biti vsakemu izobraženemu občinstvu zanimiv, le našemu se menda ne zdi. Tako opažamo že več sezon, da so pri nas reprize baš najboljših in najlepših iger nemožne. In to je žalostno znamenje! Od samih glum in burk ter narodnih iger se repertoar deželnega gledališča dostojno ne more vzdrževati, a tudi namen in poklic našega gledališča postaja s tem iluzoren... Razumljivo je, da pred praznim gledališčem igrati ni prijetno, zlasti težkih vlog ne. Zategadelj pa so izvajali sinoči nekateri igralci svoje vloge z vidno nevoljo. Izvrstni kakor prvič so bili gđ. Růckova in g. režiser Dobrovolny, ki je dokaj čehoval, g. Deyl, g. Danilova in g. Boleška. A tudi ostali so bili v obče dobri, g. Perdan precej boljši kot prvič. G. režiser Verovšek je dobro skrbel za smeh, a njegovi nastopi so bili opetovano netočni. G. Dragutinović se je menda pri g. Danilu nalezal pozabljivosti. Prisotno občinstvo se je izborno zabavalo ter odlikovalo glavne igralce, zlasti g. Dobrovolnega, ki je vzoren Bohrmann, gđ. Růckovo in g. Deyla. L.

— **Na Bledu** se delajo velike priprave za sprejem nadvojvodinje Elizabete in princa Windischgractza. Poroka bo 23. t. m. na Dunaju. Poročnica se odpeljeta s spremstvom šesterih oseb s posebnim vlakom in prideta ob 11. uri zvečer na Bled. Ta bo seveda ves razsvetljen. Od pošte do Windischgractzove vile bode cesta razsvetljena z lampijoni. Kuhinjo je prevzel g. hotelir Valtriny, ki je vse potreščine naročil s Francoskega. Poročnica ostaneta za sedaj osem dni na Bledu.

— **Trgovci in obrtniki** se od c. kr. merosodnega urada opozarjajo na pravočasno precimentiranje tehtnic, utežev in mer, in sicer vse tehtnice in uteži, kateri so bili cementirani leta 1899, ostale mere pa leta 1898. Se moraj precimentirati dati. Dotična komisija vedno posluje in kazni prestopka taiste postave je obšutna.

— **Napadi na dijake slovenske spodnje gimnazije v Celju**. Nadobudna nemška mladina gornje gimnazije celjske uganja v zadnjem času šport, da se oborožuje z boksarji, nožmi in s kosi debelih vrvij ter z istimi napada in pretepa brez vzroka dijake slovenske gimnazije.

— **Tombola**. Finančna uprava je gasilnemu društvu v Mokronogu dovolila tombolo.

— **V Zagrebu** je umrla bivša heroína hrvatskega gledališča Mara Akačič-Perisova v starosti 67 let.

— **Slovesno izobčenje iz katoliške cerkve** se pripravlja, kakor posnamemo zasebnim listom, v Zagrebu. Izobčen bo apostol spiritizma, izdajatelj lista »Novo Sunce« g. dr. Hinković. Na to smo pa res radovedni, kajti, če se dr. Hinković izobči, moralo bi se izobčiti vsaj tretjino vseh Zagrebčanov. Spiritizem je

namreč v Zagrebu v modi in se ž njim vse peča, kar kaj nase drži.

— **Mejnaredna panorama**. Vendar enkrat zopet nekaj slovanskega, četudi na pol turškega! Naši vojaki vedo marsikaj zanimivega pripovedovati o teh krajih izza dobe svojega vojaškega službovanja v Bosni. Iz lastne skušnje, kot poznavalec Bosne, smem trditi, da so slike v tatedenski panorami čuda spretno napravljene po naravi. Banjaluka, več slik Sarajeva, zlasti lepe slike Travnika, Jaje in Mostara, znani vitki turški stolpiči (minareti), mošeje, izborne krajinske slike itd. — vse to je jako mično gledati, in zato priporočamo prav toplo poset teh slovanskih krajev. Nekaj slik je tudi iz blaženega madjarskega orszaga, iz domovine »viteških Kecskemetov« in »slovanoljubih« emberov — toda tudi to je vredno pogleda.

— **V Ameriko** se je odpeljalo večeraj zvečer z južnega kolodvora 70 oseb. Policija je ujela 4 fante, ki so jo z drugimi izseljenci hoteli popihati v Ameriko, da bi se odtegnili vojaški dolžnosti.

— **Izgubljene reči**. Neka dama je izgubila v mestu vijolčast portmoné z denarjem. — Zasebni uradnik R. X. je izgubil rujav usnjato denarnico s 60 K in zastavnim listom.

— **Afera Wolf** zavzema čim dalje večje dimenzije. Vse rodbinske tajnosti, prepri in škandali se razkrivajo javnosti po časopisih. Kakor poroča »Trautenaer Ztg.«, je imel Wolf s sedanjo gospo prof. Seidlovo sestanek »samó enkrat«, in takrat ga je »izjemoma (?)« premagala moška slabost (!), kar se pripeti tudi tisočerm drugim oženjenim moškim. To je bilo pred štirimi leti, ko ni bila g. Seidlova še z nikomer zaročena, pač pa je imela z nekim gospodom površno in neravno razmerje. Po poroki prof. Seidla pa ni imel Wolf bajé nikakih zvez več z njegovo soprogo, dasi je bil res pri poroki in krstni boter otroka. Očetovstvo otroka seveda ni dognano. Wolf in Seidlova tašča, gospa Tschan, dementirata trditev, da je prigovarjal Wolf g. Seidlovi, naj stopi v intimno razmerje s svojim takoimenovanim zaročencem ali s sedanjim možem, da ji bo možno odvrniti eventualne posledice na koga drugega. Tschanova hčerka je sama povedala vse svojemu soprogu, a ta je povzročil javen škandal. Vsekakor je čudno, da se zavzemata poslanec Tschan in njegova žena proti Seidlu za Wolfa, ko jima je vendar zapeljal hčer in nakopal vsej familiji največjo sramoto. To priča, da pripisujeta svoji hčeri velik del krivde in da sta Wolfu odpustila. Seidl je bil bajé prav od začetka svojega zakona grozno ljubosumen na vsakogar ter je ljubosumen še dandanes na Wolfa, ker ni dobil žene dote. Seidl misli bajé, da je tega kriv Wolf, ki je še danes Seidlove gospe starišem ljubši kot tiranski zet prof. Seidl, ki svojo ženo trpinči in jo ima vedno zaprto. V Brovnovu je pred volilci Wolf sam razložil svoje razmerje do Tschanove hčere, sedanje Seidlove žene. Volilci so mu izrekli popolno zaupanje. Vsekakor je Seidl čuden mož, ki se od svoje žene noče ločiti, a vendar razkriva, po listih največje škanđale ter blati lastno hišo. Po razkritjih Tschanovke ima vsa aféra ves drug, docela družinski značaj, in javnosti ne more zanimati več. Wolf se je s Seidlom dvojeval in storil vse, kar se je zahtevalo, le klerikalcem se ni hotel izročiti.

— **Smrtonosna tatvina**. »Narod« je poročal o zdravniku drju. Tomki, katerega je nekdo o Božiču okradel ter mu odnesel vrednostnih papirjev za 190.000 K in za 3000 K dragotin. Sedaj se je pa doglalo, da ni drja. Tomko nihče okradel, marveč da je tatvina samo fingirana. Na Dunaju je namreč prodajal vrednostne papirje drja. Tomke neki Maroth (prej Klein), ki je brat drja. Tomke; njiju priimek je Klein, potem pa sta oba ime izpremenila. Tomka je odpotoval o Božiču na Dunaj in v Baden, prej pa je zavaroval svoje premoženje pri neki banki za 200.000 K. In sedaj se sumi, da sta bila Tomka in njegov brat v zvezi ter sta hotela dobiti visoko zavarovalnino. Predno je Tomka odpotoval, mu je svetovala hišnica, naj postavi k vratom omare in drugo hišno opravilo, da ne bo mogel nihče v stanovanje, toda dr. Tomka ni storil ničesar, češ, da to ni potrebno.

Čudno je tudi to, da se je Tomka usmrtil, ko je dobil brzojavko, naj pride na Dunaj, ker so zasledili tatu.

— **Slovenska agencija v Parizu**. Češki publicist I. I. Hoffmann & Kratky je v Parizu (Rue d'Argenteuil 16) ustanovil slovansko agencijo, ki se poglavito bavi s časniškimi dopisovanjem in prevajanjem iz slovanskih in na slovanske jezike, ki pa tudi posreduje v kupčijskih zadevah.

Društva.

— **Društva avstr. železničnih uradnikov skupina v Ljubljani** ima prihodnjo nedeljo popoldne ob 5. uri v prostorih hotela »Južni kolodvor« svoj letošnji redni občni zbor. Pred običajnim dnevnim redom obravnavalo se bode o jako važnem društvenem vprašanju. Zborovanja udeležijo se tudi odposlanci društvenega vodstva iz Dunaja in kolegi sosednih skupin.

— **Postojnski salonski orkester** priredi s prijaznim sodelovanjem čitalniškega pevskega zbora dne 19. januarja t. l. v hotelu »pri ogrski kroni« predpustni koncert.

— **Prostovoljno gasilno društvo v št. Petru na Krasu** priredi v nedeljo 19. januarja v prostorih gosp. Fr. Gržine predpustno veselico.

— **Tamburaško in pevsko društvo »Krim« v Radečah** priredi dne 19. januarja v prostorih »Nar. doma« v Radečah zabavni večer. Začetek ob pol 8. uri.

— **Akademično društvo »Slovenija« na Dunaji** priredi svoj četrti redni občni zbor dne 17. januarja in svoj tretji izvanredni občni zbor dne 22. januarja t. l. Na dnevnem redu izvanrednega občnega zbora je: Program »Slovenije«. Lokal: I., Lichtenfelsgasse, »Zum Magistrat«. Začetek ob polu 8. uri zvečer.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 15. januarja. Nemški poslanci iz Morave so imeli tukaj posvetovanje, na katerem so se bavili z deželnozborskimi vlitvami in s spravnimi konferencami. Parlamentarna komisija češke delegacije bo imela tekom tega tedna posvetovanje z ministrskim predsednikom zastran spravnih konferenc.

Praga 15. januarja. V rovu »Jupiter« premogokopa v Mostu (Brüx) se je podrla neka zapuščena galerija in je voda poplavela rov. Od 116 oseb, ki so bile v rovu, jih je doslej le 43 rešenih. Vsi drugi so bržčas storili v rovu smrt, mej njimi tudi inženier Binder.

Krakov 15. januarja. Listi poročajo, da je »Slavjansko blagotvornitelno občestvo« poslalo Jaworskemu 200 rubljev za vresenske žrtve.

Trutnov 15. januarja. Boj za Wolfov mandat je jako viharen. V nekaterih krajih je prišlo do spopadov. V kolikor se da soditi po dosedanjih poročilih, dobiva Wolf manj glasov kakor pri zadnji vlitvi, vendar je pa v nekaterih mestih v večini.

Trutnov 15. januarja. Wolf je izvoljen, dobil je okrog 1900 glasov, Bachmann čez 1200, češki kandidat nekaj čez 300. Za danes zvečer je v Trutnovu napovedano velikansko zmagoslavje vsenemške stranke.

Budimpešta 15. januarja. Koloman Tisza je bil v Abrucz-Banyi soglasno izvoljen državnim poslancem.

Sofja 15. januarja. »Slavjanska beseda« je kneza Ferdinanda izvolila svojim častnim članom. Tem povodom je knez izjavil, da je slovanofilskega mišljenja, ministrski predsednik Danev pa se je izrazil, da mora biti zunanja politika Bolgarska vedno taka, da bodo Slovani Bolgarski zaupali.

Berolin 15. januarja. Tudi v včerajšnji seji državnega zbora se je nadaljevala razprava o poljskem vprašanju. Minister Hammerstein je govoril z največjim sovražstvom, češ, da so Poljaki veleizdajalci in da se v Nemčiji v nobeni šoli ne sme nič poljskega učiti.

Barcelona 15. januarja. Tu se je primerila krvava revolta. Štrajkujoči delavci so se oborožili z noži in revolverji in naskočili tovarne ter razbili stroje. Vojaštvo je streljalo na delavce. Tovarnarji so vladi naznanili, da zapro tovarne in se izselijo, ako ne nastanejo druge razmere.

Velika maskarada „Na obali Adrije“ „Ljubljana“

v nedeljo, dne 19. januarja 1902, v „Sokolovi“ dvorani „Narodnega doma“.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom. 4 (12-1)

10.000 kron znaša glavni dobiček loterije v korist ogrevalnih sobam. Opozarjamo svoje čitatelje, da se srečkanje vrši nepreklonno dne 18. januarja 1902.

Jako praktično na potovanju.
Nepogrešljivo po kratki uporabi.
Preskušeno po zdravstvenih oblastvih.
Sprječevalo Dunaj, 3. julija 1887.

Kalodont

neobhodno potrebna
zobna krema.

Za ohranjanje čistih zob ne zadošča edino voda za zobe. Odstranjenje vsakovrstnih, na dlesnih se neprenehoma tvarjajočih, škodljivih tvarin mora se izvršiti le po mehaničnem čiščenju v spojnju z osvežujočo in antiseptično vplivajočo zobno kremo. Kot taka se je „Kalodont“ izkazal v vseh omikanih državah po svoji najvplivnejši uporabi. b

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 306.3 m. Srednji srčni tlak 756.0 mm.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Motnina v 24 urah
14.	9. zvečer	744.8	0.0	sl. jzahod	sneg	7.0 mm.
15.	7. zjutraj	747.5	-3.3	sl. szahod	del. oblak.	
	2. popol.	748.7	1.8	sr. svzhod	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 0.0°, normale: -2.6°.

Dunajska borza
dne 15. januarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	100.20
Skupni državni dolg v srebru	100.15
Avstrijska zlata renta	120.50
Avstrijska kronska renta 4%	96.50
Ogrska zlata renta 4%	119.60
Ogrska kronska renta 4%	95.15
Avstro-ogrski bančne delnice	160.2
Kreditne delnice	643.75
London vista	239.35
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.15
20 mark	23.44
20 frankov	19.02
Italijanski bankovci	93.60
C. kr. cekini	11.30

Zahvala.
Za mnogobrojne in tolažilne dokaze iskrenega sočutja ob bridki izgubi naše ljubljene gospe
Amalije Hren-ove
za premnoge darovane vence in za mnogobrojno udeležbo pri sprevedu izrekajo svojo najiskrenejšo in najprisrčnejšo zahvalo (143)
žalujoči ostali.
V Ljubljani, 14. januarja 1902.

Zahvala.
Vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam ob nenadni bolezni in smrti našega nepozabnega očeta, oziroma brata, svaka in strica, gospoda
Josipa Nollija
opernega pevca, režiserja in urednika „Slov. Naroda“
tako prisrčno izkazali svojo iskreno in tolažilno sočutje, kakor tudi vsem onim, ki so preljubemu nam pokojniku s toli mnogobrojno udeležbo na tujni poti k večnemu počitku izkazali poslednjo čast, osobito velečastiti duhovščini, spoštovanemu g. županu ljubljanskemu, velečastnim gg. zastopnikom raznih društev, korporativno nastopivšim slavnim društvom, vsem gg. članom deželnega gledališča, ljubeznivim dariteljem prekrasnih vencev in vrlim gg. pevcem za ganljive žalostinke, izrekamo iz dna srca svojo najiskrenejšo zahvalo s prošnjo, da blagemu rajniku ohranijo prijazen spomin.
V Ljubljani, 14. januarja 1901.
žalujoči ostali. (145)

Čes. kr. avstrijsko državno železnice.

Izved iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga bez Trbiš. Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomest, Monakevo, Ljubno, čez Selsthal v Ansee, Solnegrad, čez Klein-Reiding v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pentabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnegrad, Inomest, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pentabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomest, Monakevo, Ljubno, čez Selsthal v Solnegrad, Leud-Gasteln, Zell ob jez. zora, Inomest, Bregana, Curia, Genova, Paris, čez Klein-Reiding v Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heb, Franzove varo, Karlove varo, Prago, (direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 10. uri 56 m zjutraj osebni vlak v Trbiš, Beljak, Franzensfeste, Inomest, Monakevo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda). — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiša. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Monakevega, Inomosta, Franzensfesta, Solnegrada, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiša. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Pilsna, Prago, direktni vozovi I. in II. razreda, Budejovic, Solnegrada, Linca, Steyra, Franza, Genova, Curia, Bregana, Inomosta, Zella ob jez. Leud-Gasteln, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljane, Selsthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osebni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 3. uri 35 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10 uri 35 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in same v oktobru. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. (1)

Učenca

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, ki bi si lahko osigurali dobro prihodnost, sprejme v uk
trgovina Dragotina Hribar-ja
Selenburgove ulice št. 3. (140-1)

VABILO

občnemu zboru
posojilnice za Sodražico
ter okolico

registrirane zadruge s neomejeno zavezo
ki bode
v nedeljo, 19. januarja 1902
ob 3. uri popoldne
v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Nagovor.
2. Poročilo načelstva potom nadzorstva.
3. Volitev načelstva.
4. Nasveti.

Ako ne bi bilo 19. januarja 1902 zadostno postavno število zadržnikov, vršil se bo pol ure kasneje z istim dnevnim redom drug občni zbor brez vsakega drugega naznanila.
Sodražica, dne 12. januarja 1902.

(148) Načelstvo.

Varuj
svojo ženo!

Za vsako rodbino najvrednejšo knjigo v otroških zadevah s čez 1000 shvalnimi pisni pesilja diakretno za 90 vin. v avstr. znakah (odprto 70 vin.)
gospa A. Kaupa,
Berlin S. W. 230 Lindenstrasse 50 (1912-38)

Jutri
!! žrebanje !!

Glavni dobiček
kron 40.000 vrednosti

Srečke za ogrevalne sobe
(Wärmestuben-Lose)
Srečka à 1 krono

J.C. MAYER
v Ljubljani.

priporoča (2659-21)

Razglas.
Podpisano županstvo proda iz svoje hoste v Cegonci pri Rudolfovem, nedaleč od novomeškega kolodvora, kakih
1000 hoj ali smerek, in sicer po kosih
katera drevesa se za prodajo uže zaznamovana.
Razpisujejo se v to svrhu ponudbe, ki naj se vložijo pri podpisnem županstvu do 1. februarja 1902. Tem ponudbam priložiti je 10% varščine v gotovini, hranilnih knjižicah ali veljavnih vrednostnih papirjih. — Vsakdo, ki hoče vložiti ponudbo, si lahko zaznamovana drevesa poprej ogleda z mestnim gozdnim čuvajem Pavličem, ki stanuje v Cegonci.
Oziralo se bode v prvi vrsti na tiste ponudnike, hočeje kupiti vseh okolu 1000 dreves.
Mestno občina ni vezana, sprejeti najvišjo ponudbo, pač pa je vezan vsak ponudnik na svojo ponudbo do 1. marca 1902, kar se ima v ponudbi omeniti.
Pogoji glede plačevanja kupovine in kedaj je spraviti les iz hoste, kakor tudi drugi pogoji izvejo se v občinski pisarni v Rudolfovem ter ima vsak ponudnik v svoji ponudbi izjaviti, da so mu vsi pogoji znani in da se jim podvrže.
Rudolfovo, dne 10. januarja 1902.
Mestno županstvo.
(141-2)

Najnovejše blago
za plesne veselice iz svile, volne in tančice (batista)
priporoča za jako nizke cene
I. Grobelnik
Stolni trg 1. — Ljubljana. — Špitalske ulice 2.
Uzorci za zunaj franko. (50-3)
Kot posebno izbrane toalete so v zalogi pariški in dunajski vzorci in se posamezno blago na zahtevanje tu naroči.

Lepo zeleno
bršlinje
v vencih ca. 20 metrov po 2 K venec, pri večjih naročilih znatno ceneje.
Naročila prejema Fran Bergant, Ljubljana, Sv. Jakoba trg. (92-2)

Kot
blagajnik ali magaciner
išče službe bivši trgovec, vseskozi poštenega predživljenja, ki založi tudi potrebno varščino.
Cenjene ponudbe dopošljejo naj se pod „F.“ upravnistvu tega lista, katero daje tudi daljno pojasnilo. (138-2)

Vajenec
z dobrimi šolskimi spričevali, slovenskega in nemškega jezika zmožen se sprejme takoj v manufakturni trgovini (113-2)
Fran Dolenc, Ljubljana, Marijin trg.

Dobro ohranjeno
moško kolo
želim kupiti. (122-3)
Kdo? pove upravnistvu »Slov. Nar.«

Kot
samostojen knjigovodja
ali
korespondent

pri večjem podjetju, tovarni itd. v mestu ali na deželi
išče stalnega mesta
zanesljiv, 30leten trgovec v neodpovedani službi z najboljšimi referencami.
Ponudbe pod „Prva moč“ upravnistvu »Slov. Naroda“. (144-1)

Konjak
Julien
najboljši tuzemski konjak (2813-6)
fr. Buzzolini, Xham
& Murnik in
Stacul.

Rokavice
iz tkanine,
glacé in pralnega usnja
dobre vrste
kakor tudi (2626-14)
kožice za snažiti
v različni velikosti po nizki ceni pri
Alojziju Persché
Pred škofijo 22.